

RAMONA BOLDIZSAR

**Spune-mi unde
să apăs mai tare**

EDITURA CARTEX

Desenele de pe coperta I: Iunia Buricescu

Lector: Lucian Pricop

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOLDIZSAR, RAMONA

Spune-mi unde să apăs mai tare/ Ramona Boldizsar. – București:
Cartex, 2024

ISBN 978-630-6651-02-3

821.135.1

Pentru comenzi și informații, vă rugăm să ne contactați la:

- Tel/fax: 021/323.41.30; 021/323.00.76
- Tel: 0745.069.898; 0729.951.763
- www.edituracartex.ro
- e-mail: comenzi@edituracartex.ro
- O.P. 4, C.P. 184, București

maternity is the final boss

Nu credeam că poți gândi așa,
pari super optimistă și veselă,
ești sigură că nu te prefaci?

tristețe provincială

dragă M.

era o zi de marți insuportabilă
 mascara ieftină pe obraji
 un șervețel murdar pe care-l rotesc
 o părticică uscată cu care șterg creionul întins
*Vă rog să mă scuzați dar chiar nu mă pot opri
 nu știu ce am*
 vocea de la o distanță de o mie și una de vieți
 (Cel mai mult mă agasează că nu au de-a face
 cu mine)
Nu-i nimic, mă așteptam să plângeți
 Ochii mei roșii. Un pic de ură pentru înțelegerea și
 liniștea ei
 (știu că nu ar trebui să scriu *ură* pentru că
 nu o poți vizualiza
 ar trebui un truc sensibil care s-o arate
 fără s-o numească
 doar că dacă vreau să îți vorbesc despre adevăr atunci
 chiar nu era nimic frumos sau complicat în
 sentimentul ăla).

Ar putea fi o scenă ieftină dintr-un roman polițist.
 Dac-ar fi să salvez
 mini-epistola asta, atunci ți-aș spune că pereții s-au
 fisurat cu încetinitorul, iar la fiecare crăpătură eu

trebuia să întind mâna și să trasez cu degetul linia în zigzag fără să greșesc. De fiecare dată când mă opream, îmi sugeam degetul și sângele amestecat cu var îmi întorcea puțin stomacul pe dos, a durat mult să trasez fiecare crăpătură minusculă și când am terminat continuam să plâng, doar că în loc să îmi simt inima ușoară, pur și simplu cred că o căram plină de calcar și cel mai nașpa e că ăsta nu era ultimul lucru trist de pe listă.

Sunt multe lucruri despre care aș vrea să-ți scriu.

postcard from veliko tarnovo

o parte din mine știe că furia e aproape un chibaku tensei, o tehnică în care e de-ajuns să-l privești și celălalt se surpă în bucăți

întotdeauna aerul rece mă calmează
căruciorul mov care-și prinde roțile în strada
pietruită, bărbatul care cotește din gang și merge în
urma noastră la o distanță calculată. Un nod în gât și
derularea aproape exactă a unei amintiri mincinoase,
sunt într-un loc sigur în camera de hotel, noi nu ne
certăm, fiica noastră nu face febră, nu-i curge nasul,
nu plânge până când orice urmă de răbdare se
termină, nu trântesc ușa, nu mă plimb furioasă cu
căruciorul până în fața cetății.

Am transpirat și fiica mea mănâncă un măr întreg
pentru prima oară.

e Veliko Tarnovo în martie, bărbatul ne-a pierdut
urma. În inima mea sunt bucăți de gheață despre care
știu că nu se vor topi niciodată. Hard ice mashed
together like a bunch of rocks

când ne întâlnim simt o ușurare plăcută care n-ar
trebui să mă sperie.

**la optsprezece săptămâni în uter,
bebelușul începe să audă cum îi bate inima mamei**

Ud, părul tău blond devine șaten
și asta îți place pentru că seamănă cu al meu
cât îl usuc îmi ceri să-ți povestesc despre tine
cel mai mult te amuză cum te-ai transformat
dintr-un bob de mazăre într-un bebeluș
bebelușul prinde arătătorul mamei și urlă
mama istovită îi vorbește
bebelușul se oprește brusc din plâns
și primul zâmbet e
o grimasă.

Firele de păr se deschid sub căldura uscătorului,
fac o cărare pe mijloc și îți împletesc o coadă lungă.
Când te naști, încerc
să nu vorbesc prea mult despre asta
să nu fiu înghițită ca toate celelalte femei.
Îmi trebuie mai mulți ani să înțeleg că trebuia
să las totul să fie o inundație devastatoare
prin nesomn și frică.
Vreau să fiu celelalte femei și mame,
să-ți șterg fruntea murdară cu degetul
îmbibat de salivă
să te țin de mână până la o vârstă absurdă
să-ți spun că miroși a soare și fericire
să fiu reală și fragilă ca
două buze crăpate de frig & sângerânde.

*Mami, mă întrebi, când nu eram eu, tu erai tristă și
așteptai să mă nasc?*

Vreau să mă amestec prin mulțime, fața mea
să fie fața celorlalte mame
unghiile tale roase, râsul în hohote care te face
să sughiți
diminețile în care primul lucru pe care-l faci
e să mă strigi.

(să nu știi că o piesă de puzzle lipsește
că ulucile gardului sunt inegale, să
nu te cunosc deloc).

Înainte să deschid ochii, numele tău
e în mintea mea
așa că-ți răspund:
Da.

**nu crezi că ar trebui să exiști fără să ocupi
niciun spațiu dar să strălucești în același timp?**

Nu crezi că-i prea devreme să-i spui c-o iubești?

Nu crezi că o pupi prea mult?

Nu crezi că o ții în brațe prea mult?

Nu crezi că ești paranoică?

Nu crezi c-ar trebui să se joace și singură?

Nu crezi că exagerezi?

Nu crezi că ești prea neglijentă?

Nu crezi că te enervezi prea repede?

Nu crezi că țipi prea mult?

Nu crezi că vorbești prea mult despre fiica ta?

Nu crezi c-ar trebui să mai faci și altceva?

Nu crezi că e timpul să mai faci un copil?

Nu crezi c-ar trebui să te ocupi mai mult de ea?

Nu crezi că ești prea atașată?

Nu crezi că ai putea să fii o mamă mai bună

dar fără să încerci să fii o mamă mai bună?

NU CREZI CĂ ar trebui să te sacrifici complet

Dar să rămâi în același timp întregă?

Nu crezi c-ar trebui să mănânci mai puțin?

Nu crezi c-ar trebui să fie mai curat la tine în casă?

Nu crezi că ai un copil prea răsfățat?

Nu crezi că ești cam isterică?

De ce taci?

CUPRINS

maternity is the final boss	9
tristețe provincială	11
postcard from veliko tarnovo	13
la optsprezece săptămâni în uter, bebelușul începe să audă cum îi bate inima mamei	14
nu crezi că ar trebui să exiști fără să ocupi niciun spațiu dar să strălucești în același timp?	16
wo sich die fuchse gute nacht sagen	17
Once upon an October early morning	19
M & A	20
resturile unei maternități despre care nu trebuie să vorbim	21
Dear women of my life	22
Mostly cloudy. The wind is making it seem colder	24
tu știi deja că mie îmi place să port argint	25
mamele noastre de toate zilele	26
de ce nu mai scriu scrisori	27
her eyes have been colorless for six years	29
m de la moștenire	31

reverse harem. reverse identity. reverse ramona	33
la periferia unui bairam existențial	35
we are made of shards not flesh	36
(să nu-ți fie frică să pui lucruri în paranteză)	37
femeie la vase & descendență	38
“If you look into a mirror, (...) do you seriously think that what you see isn’t you? Who is it, then?” “I am disinclined to mirrors.”	39
cineva îmi întrerupe firul gândurilor dar singurul lucru pe care-l poți rupe la mine e părul	41
be kind it’s good for your health un studiu psihologic spune că blândețea te face mai fericită și ține depresia la distanță.	42
o masă amorfă care poate într-o zi va duce la un poem <i>adevărat</i> chiar dacă adevărul e un pact și cine spune că o mocirlă nu poate fi și ea o poezie?	43
mama te iubește ești frumoasă	45
femeie la cratiță & descendență	46
liste incomplete	47

poet turned into a foreign woman.

Looking for ways to express things that evade the countrywoman predisposition or how to prove I have certainly been real at some point in this life	49
[when you leave the door open]	51
uneori mă gândesc la ce cred cei care mă cunosc când citesc o poezie scrisă de mine	52
camuflaj	53
(when a poet’s voice vanishes under a cloud of benign angst)	54
the empathy gate. rusted keys.	56
Fiicele noastre se joacă de-a pirații	57
When I smell coffee I think of you	58
nimic nu e mai perfect decât ceea ce urmează să dispară	60

principiul identității în timp, spațiu și în casele comune ale femeilor de rând	61
simt că-mi scapă ceva	63
and thus identity became a word you could mouth	64
Mulțumiri	65